

Henrik Toft (V):

Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, er stadig forhindret i at være til stede; derfor skal jeg på mit partis vegne sige, at vi er imod dette forslag.

For det første finder vi det betænkeligt, at der bruges et så stort beløb, nemlig 300 mill. kr., i en tid, hvor der i høj grad er knaphed på statslige ressourcer. Den omstændighed, at der flyttes offentlige midler fra én kasse til en anden, er ikke i sig selv en garanti for, at man når de mål, som der sigtes mod. F.eks. er der ingen garanti i dette forslag for, at de kommuner, der modtager et sådant tilskud, også er de kommuner, der har den største ungdomsarbejdsløshed.

Herudover gribes der ind i udligningen kommunerne imellem. Det giver mig anledning til at spørge, om beløbet på de 300 mill. kr. vil indgå i de forhandlinger med de kommunale organisationer, som sædvanligvis føres her i juni måned.

Hvis bloktilskuddet reduceres som følge af denne lovgivning, betyder det, at mange kommuner uden større behov for energibesparende foranstaltninger skal give tilskud til få kommuner med et stort behov.

Derudover ligger der i forslaget en præmiering af kommuner, der har udskudt isoleringsarbejder, som efter henstillinger, der tidligere er givet, burde have været udført.

Venstre finder på baggrund af den overordnede økonomiske situation, at dette forslag ikke bør nyde fremme.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil godt sige, at ligesom i de tidligere forslag, vi har behandlet i dag, er der beskæftigelse i dette forslag, men i dette forslag langt mere end i dem, vi tidligere har behandlet, og jeg skal meddele, at SF ikke alene støtter gennemførelsen af dette forslag, men at vi tillægger det stor og afgørende betydning, at forslaget gennemføres, sådan som det ligger her, ikke mindst i en tid, hvor der tales om økonomiske stramninger og om afgiftsforhøjelser, der alt andet lige vil kunne forøge arbejdsløsheden. Det er ikke bestridt fra nogen ordførers side her i diskussionen, at der er arbejdspladser i ordningen. Det er heller ikke bestridt fra nogen ordførers side, at disse isoleringsarbejder er væsentlige og fornuftige, og at de kan medvirke til at ned-

bringe underskuddet på betalingsbalancen samtidig med, at de vil være i stand til at skaffe et sted mellem 4.000 og 6.000 arbejdspladser.

Det argument, vi hører imod forslagets gennemførelse, er, at det skulle være frygtelig dyrt og koste penge. Men dér ligger det jo sådan, at SF har fået en indrømmelse til sin krisepolitik med dette forslag fra regeringen, idet det jo fra budgetdepartementets side i skrivelse af 18. maj 1982 er erkendt, at man her har et eksempel på, at man, hvis man sætter folk i arbejde og sparer arbejdsløshedsunderstøttelsen, kan gennemføre nogle ting, uden at det koster særlig meget, sådan at der med budgetdepartementets ord her er tale om – det er ikke mindst en bemærkning til hr. Henrik Toft – et forslag, som er statsfinansielt neutralt.

Der er altså tale om, at disse foranstaltninger skaber arbejdspladser, og at de faktisk ikke koster staten penge, og derfor forekommer det mig, i betragtning af den arbejdsløshedssituation, der er, fuldstændig uforståeligt og helt uanstændigt, at nogle partier vender sig imod disse forslag med nogle teknokratiske argumenter omkring byrdefordelingen med hensyn til kommunerne osv. Det er konstateret, at dette ikke er en yderligere byrde for statskassen. Det er konstateret, at det giver arbejdspladser. Alle taler om nødvendigheden af at nedbringe arbejdsløsheden, men tilsyneladende skal dette forslag, som er et af de meget få effektive og hurtigt virkende forslag, der er kommet frem til en nedbringelse af arbejdsløsheden, nu gøres til genstand for partitaktiske overvejelser og fiflerier og afvises på et fuldstændig usagligt grundlag. Hvis det sker, så beklager vi det meget dybt, men vi bevarer naturligvis vores tro til det sidste på, at også andre partier end socialdemokratiet og SF vil tillægge bekæmpelsen af arbejdsløsheden større vægt end forskellige partitaktiske overvejelser, og at det vil vise sig under udvalgsbehandlingen.

Thorndahl (FP):

Jeg skal i hvert-fald for mit vedkommende klart afvise, at der ligger partitaktiske overvejelser bag den stilling, vi har taget til det pågældende lovforslag. Vi siger klart nej, og det gør vi ud fra helt saglige begrundelser. Vi